

Cladrastis kentukea strączyn żółty

Cladrastis kentukea (strączyn żółty, synonim *Cladrastis lutea*, synonim *Cladrastis tinctoria*) rośnie w lasach w południowo-wschodniej Ameryce, razem z m.in. *Aesculus flava*, *Liriodendron tulipifera* i *Tilia americana*. Drzewo odkrył w marcu 1796 roku francuski botanik André Michaux. Nazwa *Cladrastis* wywodzi się z dwóch greckich słów *kladōs* (gałąź) i *thraustos* (kruchy), które wskazują na kruchość gałęzi tego gatunku. *Cladrastis kentukea* to piękne, średniej wielkości drzewo o krótkim pniu dochodzące do osiemnastu metrów wysokości. W uprawie drzewa osiągają do dwunastu metrów. Strączyn żółty ma koronę półotwartą, okrągłą do szerokiej spłaszczonej o niskich rozgałęzieniach.

Cladrastis kentukea ma złożone, odwrotnie jajowate, jasnozielone liście i przepięknie kwitnie w czerwcu pachnącymi, białymi motylkowymi kwiatostanami. Pszczoły po prostu je uwielbiają! Piękne są również liście przebarwione jesienią na złotożółty kolor i kontrastująca z nimi fioletowoszara kora. Drzewo nazywa się strączyn żółty z powodu charakterystycznego żółtego koloru świeżo odłamanych lub odciętych gałęzi. Jesienią *Cladrastis kentukea* owocuje zwracającymi uwagę brązowozielonymi strąkami.

Strączyn żółty doskonale sprawdza się jako imponujący akcent w parkach i dużych ogrodach. Gatunek ma silny system korzeniowy i nie jest wymagający, jeśli chodzi o glebę. *Cladrastis kentukea* naturalnie występuje w dolinach o ciepłym mikroklimacie, gdzie rośnie na dobrze przepuszczalnej, wilgotnej glebie, często zasobnej w wapno. W kwaśnej glebie łatwe w uprawie radzi sobie również dobrze. Jako roślina strączkowa drzewo wiąże w glebie azot i poprawia w ten sposób żyzność gleby. Strączyn żółty najlepiej czuje się w miejscu osłoniętym przed wiatrem lekko zacienionym, osłaniającym przed palącymi promieniami słońca. *Cladrastis kentukea* to drzewo niewymagające wielu zabiegów. Jeśli konieczne jest przycięcie drzewa, najlepszą porą na to jest lato. Cięcie zimą powoduje krwawienie.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pniu:** wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia ekologiczne, Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: kulista, płaskokulista | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 9 - 12 m | **Szerokość:** 9 - 12 m | **Strefa mrozoodporności:** 4A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, ciężka glina, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** uboga w składniki odżywcze, średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, wartość nektaru 3, wartość pyłku 0 | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: grona, motylkowe, efektowne, zwisające, pachnące | **Kolor kwiatów:** biały | **Termin kwitnienia:** czerwiec - lipiec | **Kolor liści:** jaskrawozielony, pączki bladozielone | **Liście:** opadające zimą, odwrotnie jajowate, złożone, wiązanie azotu | **Kolor jesienią:** złotożółty | **Owoce:** efektowne, strąk | **Kolor owoców:** brązowozielony | **Kolor kory:** fioletowozielony | **Kora:** gładka później chropowata | **Kolor pędów:** szarobrązowy | **Pędy:** nagie | **System korzeniowy:** głęboki, rozległy, mięsiste korzenie